

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Carmen de Christo in cunis piè desponsato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

orbis terræ & plenitudo ejus? Quid ergo stabulum eligit? A Planè ut reprober gloriam mundi, dampnet seculi vanitatem. Necdum loquitur lingua, & quacumque de eo sunt, clamant, predicant, evangelizant. Ipsa quoque infantilia membra non silent. In omnibus mundi iudicium arguitur, subvertitur, confutatur.

1. Ioan. c. 3. vers. 4.

Hæc est, inquit Ioannes, victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. Quoniam omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum. Quam facile mundum vincere, & Deo similem se facere! Te parem Deo pecunia non faciet, Deum in præsepi pauperem cernis. Nitida vestis & prætexa non faciet: Deus nudus est. Fama non faciet, nec ostentatio tui; Deus humilis est; opuliones inter amicos primos admittit. Non fervorum turba, non robur & vires, non præstans forma beatum te facere possunt. Nihil horum non patitur vetustatem. Querendum est ergo, quod non fiat in dies deterius. Quid hoc est? animus: sed rectus, bonus, magnus. Quid aliud voces hunc quam Deum in humano corpore hospitantem? Hic talis annus tam in mendicium abjectissimum, quam in Regem, quam in Monarcham summum potest cadere. Subsistere in calum ex angulo licet. Exurge modò, & te quoque dignum finge Deo. Fingas autem non argento, non auro: ex hac materia non potest imago similis Deo exprimi. Bonæ voluntatis esto, & imaginè Dei, quam geris, jam decorasti. Sed antequam ad Appendicem de Christo nato progredimur, Christum à Magis adoratum Epithalamio sacro veneremur.

Senec. ep. 13.

CARMEN

DE CHRISTO IN CVNIS PLE DESPONSATO,

scu

SACRVM EPITHALAMIVM

QVOD SVLAMITIS,

five

ANIMA PIA CECINIT

In nuptiis Speciosi præ filiis hominum cum humanâ naturâ.

I.

GAYDETE dulces lacrymæ Quacumque sunt amoris:

Venite Divæ Gratia

Ad nuptias Sororis:

Accende rotas Hesperæ,

Rosâsque sparge rectis.

HVMANA Sponso NVMINI

NATVRA Sponfa nupit.

II.

Cum contineret omnia

Silentium quietum;

Zonâque nox eburnæ

Strinxisset umbilicum:

Sub Civitatis regia

Bethlemio recessu,

Cælestè Matrimonium

DAVIDIDES peregit.

III.

Iesaa virga floruit,

Vitisq; germinavit.

Iam dulce vagit Puffio:

Hymenæe dulcis Hymen.

Iam sancta fragrant oscula:

Hymenæe sanctus Hymen.

Hymenæus Hymen ð Hymen

Hymen Hymenæus Hymen.

IV.

Quid hoc novi spectaculi

Sapient. 18. vers. 14.

Luc. c. 1. v. 32. & 33.

Ilc. II. v. 1. Cant. c. 2. vers. 13.

Nec post, nec ante visis

Partum suum vix edidit

Puella Nazareth:

Miram! Decem retrogradus

SOL lineis recessit:

Achaziani quomomnis

Quod certa monstrat umbra,

Comproba Tellus emicat

Imo revulsa fundo,

Supraque fixos æthera

Librata fertur ignes:

Altissimus fastigio

Majorque mons olympo,

Subsedit in parvisuma

Angusta clausura vallis.

VI.

Inimane vultum Femina

Circumdedit Gigantem:

Et involutum fœcia

Gestat duabus ulnis.

Hic hic Menalca cerneret

Maroniane Pastor,

Vinas duas non amplius

Sparium patere celi.

VII.

Decore Nobiscum Deus,

EMMANVEL decore:

Ergone nostri sanguinis

Dignatus esse confors,

Non horruisti Virginit

Vterum subire FRATER?

O Frater! o Emmanuel!

Emmanuel decore!

VIII.

Quis te mihi det ubera

Matris mea, quis ð te

Mæris mea det ubera

Sugentem, & imbre lactis

Sparsum videri candido,

Quod succimus sorores?

Fatere: nonne Cyprio

Sunt dulciora vino?

IX.

Crescant amores. Incipe

Puer tenelle risu

Matrem tuam cognoscere,

Ad vota blandientem.

Et ipsa ridet, aspice;

Risumque latiore,

Quam SARA quondam riserit,

Secunda Virgo ridet.

X.

Vterque formosissimus,

Tu Sol (a) es, illa Luna (b)

Vterque limpidissimus:

Tu fons (c) es, illa vena (d.)

Quid possit esse celsius?

Tu mons es, illa collis:

Quid possit esse dulcius?

Tu mel, sed illa lac est e.

XI.

Qui te vider vel eximi,

Vel incubare cupis:

Vider Racemi purpuram,

Bofræ crude tinctam:

Et comparandas Punico

Malas rubere malo:

Torrimque vivis confitum

Stellis fragrantis Horti.

XII.

Sed qui parentem viderit,
Te propter adfidentem,
Hic in Cadanis viderit
Palmam virere silvis:
Aut que caput de Libano
Sustollit alta Cedrus;
Aut quam benignis Solibus
Engaddus urit uvam.

XIII.

Tibi manus tornatiles
Ex optimo metallo;
Hyacinthus implet hanc & hanc,
Et hec & illa cander;
Succoque stillat myrreos;
Achemeniisque costos;
Pedes in auro fulgurant,
Ceu marmoris columna.

XIV.

Illigenarum mollium
Scriptura talis ardet,
Imbura qualis tania
Vndante fulget ostro.
Cervice crimes fluctuanti
Latè sui renaces;
Aurisque lambunt flabiles
Etesiasque mulcent.

XV.

Pro filis & fratribus
Speciosus universis,
Olorque toto corpore,
Vi cygnus est Caystri:
Tamen quod aureum caput
Extollis & supinas,
Pulchre capillis absilite
Plenum comante corvo.

XVI.

Decent coma contrario
Nigre nitore pluma.
Aperi soror, soror aperis
Columba nostra, vagis.
(Vagis: id est, ut Daunias
Ales suave cantas)
Cincinmus ater noctium
Sudat madetque guttis.

XVII.

Qui non amat te, surdior
Ponti fremens ælus;
Ringente Scylla savior,
Et peior est charybdi:
Fretoque pulsus orgia
Exterritur draconum;
Victorque fixit præmia
Certantibus cerastis.

XVIII.

Qui non & illam diligit,
Dejectus est ab antro
Inhospitalis Caucaus,
Æmig, sabulosi.
Pyrham trucidavit suam
Getulicis in arvis:
Factus lapis nocentior
Post terga patricida.

XIX.

Qui non amat te, pardus est,
Immitiorque par do,
Catulisq; raptis tigride
Per resqua sevient.
Illum leana fecibus
Potaverit ferinis,
Aut glauca spumis bellua

A

Eruclaveris marinis.

XX.

Qui non & illam diligit,
Nutritus intercurios,
Truces hyenas amulo
Furore provocavit.
Dirisque Panthera gener
Vel æquium maritus,
Auxit venena flumina,
Nepotibusque cautes.

XXI.

Puelle mi quam pulcher es!
(Nani pulcher es puellus)
Quam blandus es! (nani blandus es)
Quali fragras odore!
(Fragras enim mirabili
Odore) quam renides!
(Certe renides) o puer!
Quo me rapis volentem?

XXII.

Intelligit nos Parvulus,
Et necibus læsetur.
Quid poscis Infans maxime?
VERBUM profare verbum.
Hic palma crescit ardua,
Victoriasque spirat,
Et amittit carpentibus.
Vis hinc habere rannum?

XXIII.

Hic nardus, hic anonidis, hic
Amellus atque Daphne;
Quorum comas nec Æolus
Novacum rotondit;
Nec os honestum frigidum
Niems momordit ore;
Tuâ frumtur gratia.
Vis hinc habere ferta?

XXIV.

Hic ingemunt par turturum,
Questusque rumpit agros;
Quales amant argentea
Hesebonis ad fluentia,
Supra canales vitreos
Illudè confidere.
Torquare Turtur, emulos
Vini turtures habere?

XXV.

Me perditum! cui supplicem?
Avertit ecce vultum.
Nisi mente lex à fallimur,
Vult lacrymas profundi.
Flet ipse gemmas lugubres:
Herent genis smaragdæ.
Electra singulantia
Truduntur & liquecunt.

XXVI.

Dilecte mi, si jungeris
Fas est profana sacris:
Confundo Iordani tuo
Probatiscq; lymphis,
Cordis mei Borysthenem
Istrumque Vistulamque.
Tu congelata halitu
Clemente solve noxas.

XXVII.

Morare stilla pectoris
Rigente clausa stagno!
Nondum gemunt præcordia
Duro revincta ferroè
Adverto lamentabiles
Cogi dolore nubes:

Cant. c. 1.
vers. 5.Cant. c. 4.
vers. 10. &
c. 5. 13.Joan. c. 1.
vers. 1.Cant. c. 7.
vers. 4.

Pretiosa

Pretiosa tempestas venit,
EST FLERE IAM VOLVPTAS.
XXVIII.

Hiberna strident intus
Me lacrymante stabra,
Vritq; Bruma tristibus
Modis meos amores.
Bucca Scybarum personant:
Aquilonibus profundis,
Nivesque densas ingerunt
Immugiente plaustro.
XXIX.

Gelu tremis, qui Seraphim
Inflammas igne vivo;
Caloque tensis pellibus
Salomonis astra velat.
Cui Sirios, Camculas
Et lutos calentes,
Farramque spicis Cycladem
Adulta debet aetas.
XXX.

Ab ure Bruma mitius,
Precor, meos Amores,
Almasque pelle Thracias
Ultra Getasque Thracisque;
Ipsamque Thulen ultimam,
Et ultimos Gelonos.
Quid tam molesto turbine
Involvit innocencem?
XXXI.

Si tantus est standi furor
Insaniaq; motus:
Tyrrhena persent aquora,
Et Adriam flagellent.
Vastis minentur classibus,
Pyratice triremi;
Torumque naufragantibus
Stent salutis carinis.
XXXII.

Illic superbi gloria
Ventosior triumpho,
Quantilla parvam Bethlehemi
Domum subire Panis?
Vbi nulla stat Liburnica
Aut Xerxis aut Achillis:
Sed Navis Initoris, &
Fiscella Puffonis.
XXXIII.

Mingat: sed albis floribus,
Thymbraque cinnamomique
Purisque chaledonibus,
Violisque luteisque;
Gemma caducis grandinet,
Lassidumque nimbus
Ruat solutis alveis
Permissis unionum.
XXXIV.

Quorsum Borea murmura
Ad Turturis querelas?
Apeliora, si sapias,
Me consulem secutus,
Ferociore spiritus
Et indolem domabis;
Et ad salignum poplives
Praesepe complicabis.
XXXV.

Places. Humi prosterneris
Ingens, genuque supplex,
Nunc tolle setas forfice
Abrasa tersus ora;
Ac quidquid obstat osculis

A

Tenerini saporis;
Ne barba ledat hispidas,
Cum basium propinas.
XXXVI.

VER appropinqua, ver novum,
Ver elegantiarum,
Ver gemma in anro, ut annulo,
Hilaris medulla vite,
Iocosa mater gaudii,
Solis venusta Rachel;
Inter quaterna tempora
Dilecta Benjamin.
XXXVII.

Huc ergo verte praepetem
Ab axe lapsa bigam:
Antriq; fines mollibus
Favonis inunda.
Tum preparatas copias
Naso sagaciore,
Versis quasillis deices,
Omnes amica flores.
XXXVIII.

Neu parce myrrho, neu croco
Castiq; Simulicig;
Calthe jacentem fulciant,
Stipent ligustra stantem.
Per colla serpent irides,
Serpilla per lacertos:
Amaranthus ornet verticem,
In fronte Bellis haler.
XXXIX.

His adde spicas torridas
De Mesibus Cilisis,
Vdosque truncos balsamo
Felicioris Ora,
Stallentque, nec non mureta
TRIVM Sabaa REGVM.
Odra sumi virgula
Toto vaporet antro.
XL.

VER appropinqua, Ver novum
Ver elegantiarum,
Tactique vocales move
Lucos, ut insusurre.
Noster tuas EMMANVEL
Audire pronus odas,
Matre annuente roscidum
Convivet in soporem.
XLI.

Iam jam meus SOL occidet,
Crepusculum notatur:
Nam vesper alludens comis,
Invitat ad quietem.
Vergunt ocelli lectulo,
Derexiisque vitrum
Pupilla sensim subtrahit
Mox rursus evocandum.
XLII.

Aduro te Ver musicum,
Per quidquid est amans,
Et filias Ierusalem,
Per mutuos amores:
Ne suscitatis Parvulum,
Vestrum meumque Sponsum,
Scit ipse qua revivere
Nos desin arit horâ.
XLIII.

Reviset autem crastinus,
Cum sole, quem creavit,
Nunc admoveat gramina
Panchaa dormientis;

Cant. c. I.
vers. 5.

Luc. c. 2.
vers. 4.

Prov. c. 31.
vers. 14.
Exod. c. 3.
vers. 3.

Pæoniisq; regis
Vacciniisq; nigris,
Fanile tecti pauperis
Et cultam replete.

XLIV.

Ego vicem papaveris,
Quo somnus advocetur,
Modulabor, & quem tempore
Vtroque jam recepit,
Fracto sedens profundius
Inurgitabo cantu:
Sed voce vix notabili,
Nec absono fitinno.

XLV.

Desiderate gentibus
Dormi Puella, dormi;
O miles! ô sepiissime
Desiderate dormi:
Iunctis decussim brachiis,
(Crux ominosa salve)
Orisq; biance lilio;
Sic nempe Virgo dormit.

XLVI.

Conceptus ante secula
Et in vias abyssos,
LYMEN DEVS DE LVMINE;
Totôque Patre natus,
Semperque Natus unicus,
Semperque nasciturus,
Nascetur atque nascetur
O nasciture Nate.

XLVII.

Nondum gemellos aetheris
Pregnans duobus astris,
Latona parturiverat,
Vt Vas honoris essent,
Titanium, Titaniam,
Minimamque, Maximamque:
Iam tum Tuus, jam de tuo,
De Te, tibi micabas.

XLVIII.

Cornifens ante Lucifer
Quam subligaret alas,
Stellas Orion stringeret
Parcente pulcher irâ;
Vexilla lætus Signifer
Crispata ventilaret;
Iam tum choragos Angelos
Ad signa convocabas.

XLIX.

Tu prima Mens & viridis
Lucina lucis omnis;
Te dante crevit Cynthius,
Et ipse parvus olim:
Mox grandiore circumum
Mutare cepit orbe,
Cristatus atq; spiculis
Surgentium comarum.

L.

Te dante crevit Cynthia,
Implevit & phatram,
Almamque Cornucopiam
Ardentibus sagittis:
Edocta raptim currere,
Et nominare menses,
Et jam pati dispendia,
Iam duplicare censum.

LI.

Quid? cum chaos diffunderes
In metra collocatum:
Disiuncta rerum semina,
Tom. II.

A

Larêque sparsa, conne-
ctebas modo facillimo;
Seu quo Poëta versum:
Seu quo perita pollicis
Arachna molle filum.

LII.

Hinc se iubebas, erigant,
Alpes & Ossa & Appen-
ninus (reluctans ingredi
Valles Anacreontis)
Illinc jugi declivitas
Sublapsa porrigatur,
Summosque colles vestiat
Stena virente silva.

LIII.

Fontes scaturientium
Pellucidos aquarum,
Potente librabas manu
Ceu pondus in bilance;
Cum se maris provolverent
Vtero sonante fluctus,
Caliginosa Tethyos
Arcana permeasti.

LIV.

Dein vectus aurigantibus
Per molle marmor Euris;
Tumultuosum Nerea
Collo tenuis prebensum;
Probè capistro diceris,
Vinxisse littorali,
Interminatus Aridam,
Si sepr. transiliret.

LV.

Tunc & choros Nereidum
Ad limen Insularium,
Duxisse diceris, super
Delphine ludibundo,
Sequente semper Africo
Et explicante pennas,
Zephyrisq; remigantibus
Sprantibusq; currum.

LVI.

Talis quidem tunc veneras
DILECTE, talis inter
Nimbos fremencis gloria
Sublimis eminebas.
Iam complicatâ Numinis
IMMENSITATE, dormis,
Tantillus hoc in cespire
Rupis cadaverosa.

LVII.

Procumbit Arcas quadrupes;
Auritus sequendi:
Qui taurus est, fit aulicus,
Et mitigat Decembres.
Cunas curules incolis,
Stramenque laureatum:
Orbis tamen te CÆSAREM
Agnoscit ipse Brutus.

LVIII.

O rive Noster: seu velis
Rex, sive Caesar esse,
Presagio: non semper hic
Inglorius jacebis.
Quondam Deus libabitur
Ex musteo Puello:
Dicetque qui libaverit,
O CANA GALILEÆ!

LIX.

Lycus in Neptunio
Moyebit arma regno.

D d

Prov. c. 8.
vers. 25.Gen. c. 1.
vers. 11.Prov. c. 8.
vers. 29.
Job c. 38.
vers. 8.

Ibid. v. 19.

Psal. 17.
vers. 11.Ad Philip.
c. 2. v. 6, 7.

Ibid. c. 1. v. 3.

Luc. c. 2.
vers. 7.Ioan. c. 2.
vers. 11.

Annum-

Ibid. v. 6.

Autumnus expulso mari
Sed Hydrias replebit,
Vinumque Thyrsi nescium
Præliq; pampiniq;
Et Consulari Mafico
Certabit & Falerno.

L X.

Ioan. c. 6.
vers. 9.
Luc. c. 5.
vers. 6.

Mixta crescendi modum
In sagino canistro,
Pascer Ceres exercitum
Hebrae quinque granis.
Pisces in alga lubrici
Squamæq; delicate,
Ludent volentes decipi,
Lætumque palpitabunt.

L X I.

Marc. c. 7.
vers. 37.

Muti sobritis vinculis
Facundius loquentur,
Quam qui lapillos Atticus
Verfavit ore Rhetor.
Surdus reducto pessulo
Ad verba pandet aurem,
Et hauriet capacibus
Conchylis senatum.

L X II.

Math. c.
11. vers. 5.

Quod languet excrabitur
Cæco rebelle fidus.
Lyncesque de fuligine,
Aquilasque provocabit.
Artus rigore ferrei,
Vt cera mollientur.

Ioan. c. 5.
vers. 8.

Cervos & ipsam Cyllarum
Aralanta clauda vincet.

L X III.

Math. c.
11. vers. 5.

Disrupta Fatorum COLVS
In funerante morbo,
Vitali usu dextere
Virebit integrata;
Ritūque crescet arboris,
Quam pinguis Hermonas
Transfusus humor educat,
Pulsisque lambit annis.

L X IV.

Luc. c. 8.
vers. 25.
Math. c.
14. v. 26.

Cerno fretum considerare,
Pigros hiare ventos.
Plantis supervolantibus
Substernit unda dorsum.
Quid hoc? Canopus attremis,
Pavesacta sudat Isis.
Portenta sternuntur Phari,
Et casibus satisfunt.

L X V.

Psalm. 73.
vers. 16.

Timent puellam scilicet
Quæ monstra contremiscunt.
(Fallorne an expergiscitur?)
Latrat minax Anubis.
(Moverur) Herodes fremunt.
(Vt oscitat modestè?)
Vigilansne dulcis Pufio?
Nostram diem reducis?)

L X VI.

Math. c. 4.
vers. 16.

AVRORA nictat luminam,
Et palpebras recludit,
Soles ocelli, roscido
Somni liquore loti,
Humoris è crystallini
Nunc prodeunt lavacro;
IESVS Eous uvidâ
Prospectat è fenestrâ.
L X V II.

Arcus decens supercill

A

Quam pulchra tela vibrat!
Vibrata quanto vulnerant
Fixæ calore fibras!
Et illa vulnerantia
Quo blandiuntur est!
Blandita, quam medullitus,
Quem perculere, sorbens!
L X V III.

Sis Nolter ô dulcissime
Rerum, manèque Nosstr:
Meum COR, imò corculum;
Te quippe, Christe, parvo,
Cæpere parva diligit,
Et pluri estimari;
Quam qua rument heroica
Proceritate MAGNA.

L X IX.

B

Nec, quoddam super ramalibus
Culmos premas inanes;
Hunc lectulum contempseris
Et dignitate Censor:
Deum saterur Delphici
Apollinis Sacerdos.
Deum Serapis barbarus,
Et rota Memphis horret.

L X X.

Nascente te Grex Cælitum
Pennatus Orpheorum,
Geniale differit melos
Per aëris procellas.
Æternitatis concidit
Nullo movente Fanum;
Et versa miti Pallade
Tyberina ripa fluxit.

L X X I.

C

Te Persa mithratus super,
Arabique mistus Indo;
Te sentit in terrentibus
Hetruscus Augur extis:
Pedum tuorum pulverem
Supplex corona lingit.
Cumana monstrant carmina,
Et concinunt Sibille.

L X X II.

Tandem Gelonus impia
Suspendit arma ramis.
Et Thrax cruentos projicit
Fractosque calcat enses.
Sistris strepunt Niloticis
Campi, fluent, silva;
Pax alma visit oppida,
Et instruit choreas.

L X X III.

D

Tuo sereno latius
Natura tota ridet.
En balat ad cunabula
Donatus agnus AGNO.
Balare perget, si sinas,
Et, quo, cubas Grabatum
Suo replebit vellere.

Permitte: lana virgo est.

L X X IV.

Sub te, quod ipsa Oracula
Vatèsq; pollicentur,
Speramus illa sacula,
Que vulturem palumbi,
Et grypha jungent vulturi,
Seras jubasque gryphi,
Ovi lupos innoxios,
Messoribus lacertas.

LXXV.

Favi suavis ab ilice,
Saxis oliva manat.
Dodona spretis glandibus
Saturata ruciat uras.
Spumant in auro gurgites,
Crassimque nectur urgent;
Fontesque lacteo pede
Perambulant crenum.

APPENDIX
DE
NASCENTE
DOMINO IESU.

Hic ego, mi Lector, te convenio, cui meas hæc-
nus cogitationes & animi sensa de Christi cu-
nabulis ordine, quo licuit aperui. Vaticinia nascen-
tem Christum antecedentia; prodigia partim præcun-
tia, partim etiam comitantia & subsequenta pariter
in ordinem disposui. Nascens Servatoris Tempus
& Locum monstravi. De Parentum gaudiis & offi-
ciis, de Pastorum accessu, de Angelorum cantu, de
ipsius infanuli pannis & vagitu ordinatè ac distin-
ctè disserui. Tam verò cum bonâ veniâ tuâ facturum me
censeo, si de iisdem amabiliſſimis mysteriis sine du-
ctâ lineâ, absque ordine præfinito laxius paulò atque
liberius meas tibi cogitationes mixtim, prout illæ se-
se offerant, exposuero. Inter nos igitur, prout impe-
tus fert, loquamur. Priorem locum habeant, quæ prius
calamo & memoriâ occurrerint: posterius narrentur
quæ tardius in mentem venerint. Hic ordo noscitur
sine ordine dicere. Hinc illinc Augustini auream di-
ctionem velut intercalare suavissimum melos miscebi-
mus. Augustinus certè, quem dixi, numquam non fa-
cundissimus, de Nascente tamen Christo faciendâ
singulari copiosus, aurum & gemmas locutus est. Nec
dicendo satiari potuisse videtur. Tam gemmæ di-
ctionis partem sub aspectum collocare mens est.

Et hæc etiâ indistincta, sperem, ac promiscua non
displicebunt. Subinde ornamento & voluptati est in-
composita rerum mixtura. Et certè hoc ordinari-
um est agmini cogitationum nostrarum, in composito
procursu ferri. Plerumque chaos est quod cogitamus.
Ecclesiastæ sanè hic ampliore cogitandi materiam,
& forsitan non ingrati inveniant. Ordiamur igitur
sine ordine; sed Augustinum dictionis antesignanum
præmittamus.

§. I.

AUGUSTINVS.

Avdite filii lucis adoptati in regnum Dei, fratres
charissimi: audite, audite, & exultate iusti in
Domino, ut vos rectos possit decere laudatio. Audite
quod jam nostis, recolite quod audistis, amate quod
credidistis, prædicate quod amatis. Natus est Christus,
Deus de Patre, homo de Matre. De Patris immor-
talitate, de Matris virginitate. De Patre principium
vitæ, de Matre finis mortis. In hæc die ad salvanda
omnia oritur lux mundo, defunctis resurrectio, vita
mortalibus. Natus ergo puer ponitur in præsepe. Et
hæc sunt Dei prima cunabula, nec Regnator cæli has
dedignatur angustias, cui habitaculum virgineus ven-
ter idoneus fuit. Præmiit enim hominem Ioannem,
qui tunc nasceretur, cum dies inciperet minui, &
natus est ipse, cum dies inciperet crescere: ut ex hoc
præfiguraretur, quod ait idem Ioannes: *Illum oportet*

Tom. II.

ter crescere, me autem minui. Debet enim vita huma-
na in se deficere, in Christo proficere, ut qui vivunt,
jam non sibi vivant, sed ei, qui pro omnibus mortuus
est & resurrexit: & dicat unumquodque nostrum, quod
dicit Apostolus: *Vivo autem jam non ego, vivit vero in*
me Christus. Illum oportet crescere, me autem minui. Lau-
dent eum condignè omnes Angeli ejus, quorum ci-
bus æternus est, incorruptibili eoque saginâ vivificans,
quæ verbum Dei est, cuius vita vivunt, cuius æterni-
tate semper vivunt, cuius bonitate semper beatè
vivunt. Illi enim condignè laudant Deum apud
Deum, & dant gloriam in excelsis Deo: Nos autem
plebs ejus & oves pascuæ ejus, pro modulo infirmi-
tatis nostræ pacem, per bonam voluntatem reconci-
liati, mereamur. Ipsorum enim Angelorum verè ho-
dierna vox est, quam nato nobis Salvatore exultan-
do fuderunt; *Gloria in excelsis Deo, & in terrâ pax homi-
nibus bonæ voluntatis.* Laudant ergo illi competenter,
laudemus & nos obedientes. Sunt illi nuntii ejus, su-
mus & nos pecora ejus. Implevit in cælo mensam ip-
sorum, implevit in terrâ præsepe nostrum. Plenitu-
do enim mensæ ipsorum est, quia in principio erat Ver-
bum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.
Plenitudo præsepii nostri est, quia Verbum caro factum
est, & habitavit in nobis. Ut enim panem Angelorum
manducaret homo, Creator Angelorum factus est
homo. Illi laudant vivendo, nos credendo. Illi fo-
vendo, nos petendo. Illi capiendo, nos querendo.
Illi intrando, nos pulsando. Quis enim hominū om-
nes thesauros sapientiæ & scientiæ noverit in Chri-
sto occultos, atque in paupertate carnis ejus abscon-
ditos? Quia propter nos pauper factus est, cum dives
esset, ut illius paupertate ditaremur. Cum enim mor-
talitatem assumeret, mortemque consumeret in pau-
peritate se ostendit: sed divitias dilatas promisit, non
ablatas amisit. *Quam multam multitudinem dulcedinis ejus quam*
abscondit timentibus se, perfecit autem sperantibus in se!

§. II.

AVCTOR.

Alexium miramur aut Ioannem Calybitam, am-
bos in suâ domo ignotos hospites, ambos infra
homines in sordentem domus angulum abjectos. Ah!
quàm hic iustior admirationis causa: En in stabulo
non Alexium aliquem, sed Alexii Dominum & re-
gem orbis, non infra homines, sed infra ipsas bestias
abjectum in tenebris, in frigore, in paupertate, in sor-
dentissimâ caulâ jacentem, & moestum vagientem. Et
porro lectulum quem habet? nimirum quem à peco-
re accepit mutuam, præsepiolum vilissimum. Si quis
cælorum orbis ad terram depressos narraret, mirare-
mur omnes, attoniti audiremus rei miraculum. Lon-
gè hoc majus est. Ille architectus cæli, & cui univer-
sus terrarum orbis pila est, quid dico pila? Roris gut-
tula est, ille, quem cælum satis amplum palatium non
capit totus, fasciis ambitur, & capitur ab angusto
tuguriolo. Silicem habes pro pectore, mi homo, si
adhæc non mollescas, & lacrymas misceas cum tui
Domini lacrymulis. At reverà sæpe rupes sumus &
saxa. Pinguntur nobis ista, dicuntur, occinuntur, nos
ipsi legimus ista, lecta credimus, credita cum animo
nostro volvimus, (utinam attentè) cogitamus & ad-
miramur. Sed quid huic tantæ submissioni, pauper-
tati tantæ rependimus? quibus moribus Dominicum
Natalem agimus? Lautius epulamur, elegantius ve-
stemur, hilarius confabulamur. Apage ista à cunis
istius Infantis. At certe vix aliud Dies Domini Nata-
lis spectat, prout passim festos dies agendi mos est.
Scio esse & ingratum. Vbi morum & vitæ mutatio?
quis dives sui Domini exemplo divitiis præfert ege-
statem?

D d 2

statem?